

ሰንበት ዘስብከት

ታኅሣሥ 8 2010 (12/17/2017)

መዝሙር: ወልደ መድኅን ንሰብክ ።

ንባባት: 1ቆሮ 1:3-9፤ 2ጴጥ 3:1-10፤ ግ.ሐ. 3:19-ፍ፤ ማር 13:33-37

ስብከት: “ፈኑ እዴከ እምአርያም፤ ወአድኅነኒ ወባልሓኒ እማይ ብዙኅ፤ ወእምእደሆሙ ለደቂቀ ነኪር።” “ኢድካ ካብ ላዕሊ ስደድ ካብ ዓሚቕ ማያት አውጽአኒ፤ ካብ ኢድ ወዲ ጓና አናግፈኒ”፤ መዝ. 144:7።

ካብ 7 ታሕሣሥ ክሳብ 27 ታሕሣሥ ዘሎ ዘመነ ስብከት ወይ ምጽአት ይብሃል። ስለስተ ሰናብቲ ዝሓዘ እዩ፤ ዘስብከት፤ ዘብርሃን፤ ዘኖላዊ ይብሃል። ሓሓድ ጊዜ ከአ 4ይ ዘመርዓዊ ይውሰኹ። ዘስብከት ዘብሎ ነብያት ጎይታና ብሥጋ ምውላዱ አስፊሖም ብትንቢት ብትምህርቲ ስለ ዘስተምሃሩን ዝሰበኹን ቤተክርስቲያን ነዚ እናሓሰበት ሰብ ንምድኃን ናብ ምድሪ ንዝመጸ አምላኽ እትሰብከሉ እዋን ስለ ዝኾነ እዩ።

ናይ ሎሚ ነብያት ሰበኻትን ተሰበኻትን ንሕና ኢና፤ ንልደት ክርስቶስ ብምሉእ ልብና ተቐሪብና ክነብዕሎ እንሰናደወሉ እዋን እዩ። መብራህቲ ሰላም፤ መልእኽቲ ዕርቂ፤ ፍቕሪ፤ ሕድገት፤ ምሕረት ኣብ ሕይወትናን ኣብ ሕይወት ካልኣትን ክነግስ ብምሉእ እንቀራረቡል እዋን እዩ። ነፍስወከፍ ክበራበር ክሓስብ ምስ ርእሱ ክሃረብን ክርእን ዝሕተተሉ እዋን ስለ ዝኾነ ኣብ ሓደ ጉዕዞ ክንህሉ እሞ ብዓልና ብግቡእ ክነብዕሎ ኩልና ንሰናዶ።

ናይ ሎሚ ሰንበት መዝሙር ንምስንዳው ክሕግዘና ኢሉ ‘ቅድሚ ዓለም ዝነበረን ዘሎን መድኅን ንሰብኽ፤ አኽሊል ናይ ሰማዕታት ሰያሚ ካህናት ተስፋ ናይ መነኮሳት፤ ወልድ መድኅን ንሰብኽ፤ ንመድኃኒ ወዱ ንሰብኽ’ እናበልና ንዝምር። ክርስቶስ ኣብ ልብና ክሰበኽ እሞ ሓቅን ሰላም ኣብ መንገና ክነግስ ንቀበሎ። ቤተ ክርስቲያን ዓው ኢላ ቃሉ ክንሰምዕ ልብና ክንጽሕ ክፍአትና ተአሚና ክንሳሕ እዋን እዩ ደቀይ ተመለሱ ትብለና ኣላ ዝሰምዕ ልቢ ይሃበና።

፩ያ ሰንበት ዘምጽአት ኢና ዘኪርና ዘሎና። ምጽአት ክብሃል እንከሎ ናይ ሓደ እትፈትዎ ክመጽእ እትጽቡዩ እዩ። ኣብ እምነት ክርስትናና ንምጽአት ክርስቶስ እዩ ዘሰምዕ። ተሃንጢናን ነቕሕናን ልዕሊ ኹሉ ኃጢአትና ተአሚና ኣብ መንበረ ንስሓ ቀሪብና ብእከየ ወበ ዓቢ እከየ ኢልና ነጺሕና ንምጽአት ክርስቶስ ንጽብ።

ምጽአት ክርስቶስ ምስጢራዊ እዩ ምኽንያቱ ድሮ ቅድሚ 2000 ዓመት መጺኡ እዩ። ብሓፈሻ ክንርእዮ ከሎና ነቲ ኣብ ታሪኽ ድሕነት ዝተገብረ እና አዘኻከረ ኣብ መጻኢ ምልኣት ንዝረክብ ክንሰናዶ ይሕግዘና። ንዝሓለፈን ንዝመጽእ ብሓባር ጠሚሩ ኣብ ናይ ሎሚ ድሕነት ክንሓስብ ይሕግዘና። ኣብዚ እዋን ብቀዳምነት ንዝኾሪ ልደት መድኃኒ ክርስቶስ ክነብዕል ንሰናዶ፤ ምስኡ ቀጺልና ንዳግማይ ምጽአቱ ኣብ መጨረሻ ዓለም ዝመጽእ ንሰናዶ። ሳልሳይ በቲ ኣብ ዕለታዊ ሕይወትና ብእንገብሮ ንክርስቶስ ክንቅበሎ ብፍላይ ኣብ ብምስጢራቱ ንዝመጽአና ክንቅበሎ ንሰናዶ።

ንባባትና ኩሎም ምጽአት ጎይታ ርግጽ ከምዝኾነ ይገልጹልና። ነፍስወከፍ ሰብ ክነቅሕን ተሰናድዩ ክጸንሕ ዘዘኻክር እዩ። ቅ. ጳውሎስ ኣብ መልእኽቱ ንሰብ ቆሮንጦስ ዘበራትዕን ተስፋ ዝህብ ምዕዶ እናሃበ ነቲ ናይ መጨረሻ ግለጻት አምላኽ ብእመንትን ተስፋን ክጽበይዎ ይነግሮም። ሰብ

ቆሮንጦስ ከም ኩሎም ናይ እዋኖም ክርስቲያን ንምጽኣት ኢየሱስ ኣብ ዝኾነ እዋን ክኸውን ከም ዝኸእል ይጽበዩ ነሮም። ንሶም ወላ እኳ ስደትን መከርና ይብዝሓዮም ኣብ ሓጺር እዋን ክመጽኡም ምዃኑ ይኣምኑ ስለ ዝነበሩ በዚ ተበራቲዖም ይጽበዩ ነሮም። ቅ. ጳውሎስ ግን ኣትኩርኦም ኣብቲ ጸጋ ኣምላኽን ብሕያው እምነት ኣብ ኢየሱስ ክርስቶስ ብምልኣት ክመላለሱ ከምዘለዎም ይነግሮም። እቶም ምስ ሕያው ዝኾነ እመነት ዝነብሩ ኣብ ክርስቶስ ዘልኦም እምነት ጸኒሑ ብቃልን ብኹሉ ፍልጠትን ሃብታማት ይኾኑ። ንቤተ ክርስቲያን ዝበለጸጉ ንምግባር ዝጎድሎም የብሎምን፤ ክሳብ መጨረሻ ምድራዊ ሕይወቶም ዝውድኡ ዝጎድሎም ውህበት ጸጋ የልቦን። ብመዓልቲ ጎይታ ብዘይ ኢንታ ኸትኮኑ ንሱ ኸሳዕ መወዳእታ ኪጽንዓኩም እዩ ይብሎም።

ቅ. ጳውሎስ ሎሚ እውን ንነፍሲ ወከፍና ኣብ እምነትና ጽኑዓትን እሙናትን ኮና ክነበር የዘኸክረና። ዘመና ማዕበል እምነት በዚሒዎ ሰብ ኣብዘይናቱ ከይዱ ክጥሕልን ከዕለዕልኸን እንርእዮ ዘሎና ድራማ እዩ። ብጥዑም ቃላት ዝተለበጠ ሓሳዊ ምስክርነት ለቢሶም ንብዙሓት ንኢየሱስ ረኺቦዮ እናተባህለ ንመገዲ ጥፍኣት ሒዞም ዝጥሕሉ ኣይወሓዱናን ስለዚ ኣብ ክርስቶስን ቤተ ክርስቲያኑን ንመለስ። ኣብ መንጎ ማዕበል ኢየሱስ ምሳና ኣሎ ብዝነፈሰ ማዕበል ተሃዊኸና ንኢየሱስ ኣይንኸሓዶ። ዘመነ ምጽኣት ነዚ ዘኪርና ኣብ ኣምላኽ ክንምለስ ዝዕድም ቅዱስ እዋን እዩ።

ነዚ ዝሕግዝ ኣብ ትንቢት ኢሳያስ ኣብ 63፡16-17 ክምኡ ኣብ 64፡2-7 ዘሎ እንተ ኣንበብና ኣብ ቅድሚ እቲ ኣቦና ዝኾነ እግዚአብሔር ኃጢአትና ሒዝና ኣብ ቅድሚኡ ብምሉእ ተኣምኖ ገጽ ንገጽ ክንቀርብ ይሕግዘና። ኢሳያስ ናይ ሓደ ተነሳሒ ልቢ ሒዝና ክንቀርብ እዩ ዝነግረና። እዚ ዘሎናዩ እዋን ምጽኣት ወላ እኳ ናይ ሓጎስን ናይ ምቅርራብን እዋን ይኹን እቲ ልዕሊ ኹሉ ዘድሊ ንስሓ ክንገብር እዩ። መንግስተ ሰማይ ቀሪባ እዩ እሞ ተነስሑ ዝብል እዩ ናይ ሎሚ ስምዕታና።

ኢሳያስ ነብይ ናይ ዘመነ ምጽኣት ነብይ እዩ። እዚ ግን ቅድሚ ልደት ስለ ዝነበረ ንምጽኣት ክርስቶስ የሰናዱ ስለ ዝነበረ ጥራሕ ኣይኮነን። ኢሳያስ ትንቢቱ ኣብ ዝነግረለ ዝነበረ እዋን ህዝበ እስራኤል እቲ ወሪድዎም ዝነበረ ስደት ባቢሎም ብሰንኪ ኃጢአቶምን ንመገዲ ኣምላኽ ምስ ሓደጉ ከም ዝኾነ ክፈልጡ ጀሚሮም ነሮም። እቲ ንኣይ ይጥዓመኒ ዝብል ከም ዝነቐጸ ቆጽሊ ከም ዝረገፉ ገርዎም፤ ኃጢአቶም ከም ንፋስ ቀውዒ ይብትኖም ነሩ። ስለዚ ሕጂ እቲ መስሕ ነቶም ተበታቲኖም ዘለዉ ህዝቡ ኣብ ቤቶም ክምለሱ ክእክቦም ክም ዝመጽእ ፈሊጦም ክሰናደዉ ይነግሮም ነሩ። ዓቢ ጋሻ መድኃኒ ይመጽእ ስለ ዘሎ ንቕሑ ተበራብሩ ኣብ ኣምላኽ ተመለሱ ይብሎም ነሩ።

እዚ ቃላት ኢሳያስ ሎሚ ኣብ ዓለምና ብፍላይ ኣብ ህዝብና ልቢ ገርና ክንሰምዖ ይግብኣና። ኢሳያስ ንህዝቡ ነቲ ዝገበርዎ ኃጢአት ትኽ ኢሉ ነገርዎም፤ እቲ ኹሉ ብሰንኪ ኃጢአቶም ስለ ዝወረደም ኣብ ኣምላኽ ክምለሱ ነገርዎም። ከምቲ ሓደ ሰራሕ መሬት ነቲ ዝሰርሖ ዝደሎዮ ቅርጺ ዘትሕዞ ንኣና ኸኣ ኣብ እሙን ህዝቢ ክትልውጠና ንልምነካ ኣሎና ኢሉ ጸልዩ። ንሕና እዚ እዩ ሎሚ ዘድልየና ዘሎ። ኃጢአትና ገሊጽና ክንእመን እሞ ኣብ ኣምላኽ ክንምለስ። ኣብ ትሕቲ ኢድ ኣምላኽ ኣብቲ ዘፍቅረና፤ ጭቃ ካብ መሬት ወሲዱ ኡፍ ኢሉ ሕይወት ዝገበና ክንምለስ። ኣብ ትሕቲ ኢድ ሠራሕ መሬት ክብል እንከሎ ትሕትና ለቢስና ኣብ ትሕቲ ኣምላኽ ክንምለስ እሞ ብእኡ ክንምራሕ ኣብቲ ጽንኩር እዋን ከይተረፈ ብድላይ ኣምላኽ ደም እናጠዓመና ክንምለስ ከም ዘሎና ዝነግር እዩ። ሠራሕ መሬት ነቲ መሬት እንታይ ከም ዝገብሮ ይፈልጥ ከምድላዩ ኸኣ ቅርጺ ይህቦ፤ ንሕና እውን ኣብ ትሕቲ ኣምላኽ ክንኸውን እሞ ኣብዚ ዘመነ ምጽኣት ንሱ ዝደልዮም ሰባት ክንኸውን ኣብ ትሕቲኡ ኮና ቅርጺ ኣምላኽ ክንመስል ንጽዓር።

ናይ ሎሚ ወንጌል ካብ ማር 13፡33-37 እዩ። ኢየሱስ ነርድእቱ ሎሚ ከኣ ንነፍሲ ወከፍና ልቢ ገርና ኣስተውዒልና ክንሰምዖን ክንርድኡን ኢሉ መጠንቀቕታት ንዘመነ ምጽአት ዝቐርብ ይነግረና። “ብሃንደበት መጺኡ ደቂስኩም ከይረኽቡኩምሲ ንቕሑ”። ንቕሑ ክብሎም እንከሎ ናይ ብሓቂ ክነቕሑ ኢሉ እምበር መጠንቀቕታ ጥራሕ ኣይ ኮነን። ኢየሱስ ኣብዚ ወንጌል ማርቆስ ንመጻኢ ሕይወቱ ብዝርከብ፣ ዳግማይ ምጽአቱ ብግርማ ምምጽኡ ብክርድእዎ ብዝኸእሉ ምሳሌ ገሩ ነጊርዎም። ምስኣስ ከምዝመጽእ ውሱን ጊዜ ኣይነግሮምን ግን ብግርማ መለኮት ኣብ መጨረሻ ክመጽእ ምዃኑ ገሊጹ ኣስተምሂሩ በዚ ኢና ኣብ እምነትና ኣብ ዳግማይ ምጽአቱ እንኣምን። ኸነቕሑ ክነግሮም እንከሎ ብህጹጹ ነገራት ዝመልኦ ኣይኮነን፤ ዝኾነ ዘሻቕል ወይ ሸበድበድ ዘብል ነገር ኣይኮነን ሃዲእካ ኩሉ ጊዜ እትገብሮን ሕይወትካን ርኢኻ ምኽኣል እዩ እቲ ቀንዲ ነገር። ዳግማይ ምጽአቱ ሰማያዊ ኣብኡ ጥራሕ እዩ ዝፈልጦ ስለዚ ዝህውኽ ሸበድበድ ዘብል የብልናን፤ ናትና ተራ ኩሉ ጊዜ ነቕሕካ ምጽባይ እዩ።

ሰባት ምልክታት ወይ ኣብ ዓለም ዝገጥሙ ብምርኣይ መጨረሻ ዓለም ከም ዝቐረበ ይዛረቡ እዚ ግን ናይ ሰብ ርኢቶን ኣተሓሳስብ እምበር ካልእ ነገር ዘስምዖ የብሉን። እቲ ቀንዲ ነገር ብዛዕባ ምምጻእ ጎይታ ኣይ ኮነን ብዛዕባ ነፍሲ ወከፍና ከመይ ኢልና ኣብ ዝኾነ እዋን ክመጽእ እንከሎ ተሰናዲና ንጸንሖ እዩ።

ኢየሱስ ሓዋርያቱን ሰማዕቱን ክገብርዎ ዘለዎም ብምሳሌ ገሩ ዳግማይ ምጽአቱ ነቲ ሓደ ሰብ ኣንዊሑ ዝገይሽ እሞ ንኣገልገልቱ ንነፍስወከሮም መመዞም ሂቡ ሠሥርሖም ዜትጎዞም፤ ነቲ ሓላው ኣፍደገ ኸኣ ኪነቅሕ ዚእዝዞ እዩ እናበለ ገለጸሎም። እዚ ነቲ ክልተ ምሳሌታት ኣብ ወንጌል ማቴዎስ ዝንገር ምስላ ዓሰርተ ደናግል (ማቴ 25፡1-13 ንምጽአት መርዓዊ ተሰናዲየን ነቕሑን ክጸንፋ ዘለወን) ከምኡ ምስላ መክሊት (ማቴ 25፡14-30 “ኣገልገልቲ ነቲ ብጎይትኣም ከፍርዩሉ ዝተዋህቦም ዝነግር) ዘጠቓለለ እዩ።

ኣብ ወንጌል ማርቆስ እቲ ጎይታ (ማቴዎስ) ወይ እቶም ኣገልገልቲ (ሉቃስ) ኣይኮኑን ነቕሑም ዝጸበዩ እቲ ሓላው ማዕጾ (ዮሐንስ) እዩ፤ ንሱ ንጎሳ ክመጽእ እንከሎ ክኸፍቶ ነቶም ሰርቕትን ጉሓሉን ግን ክኣብዮም ሓላፍነት ዘለዎ እዩ። እቲ ሓላው ማዕጾ መጀመርያ ቅ.ጴጥሮስን ንኡ ስዒቦም ኣብ መንበሩ ዝቐመጡን ከምኡ ኩሎም ሓለውቲ ነፍሳት ቆሞሳት እዮም። ኣብ ግቡእ ጊዜ ኢዶም ከእትዉ ከለዉ ተጽዕኖ ዘይኮኑ በረኸት እዩ። ከምኡ ነፍሲ ወከፍ ኣማናይ ናይ ገዛእ ነፍሱ ሓላው ማዕጾ ክኸውን ይግብኦ። ኣብ መጨረሻ ናይ እቲ ምሳሌ ኢየሱስ ንኹሎም ኣርድእቱ ቀጺሎም ክነቕሑ ከም ዘለዎም ክነግሮም ኢሉ ከምዚ ኢልዎም፤ “እዚ ንኣኻትኩም ዝብለኩም ዘሎኹ ንኹሉ እዩ ዝብሎ ዘሎኹ ንቕሑ”።

ማርቆስ ንነገራት ትኽ ኢሉ ብግሉጽ እዩ ዝነግር፤ “ንቕሑ ብዓል ቤት ምእስ ከም ዝመጽእ ኣይትፈልጡን ኢኹም እሞ ንቕሑ፤ ደቂስኩም ከሎኹ ከይረኽቡኩም ተበራብሩ” ይብል። እዚ ወንጌል እዚ እናተዛነኻ ወይ እናጥዓመካ ክትነብር ኣየፍቅድን እዩ። እዚ ወንጌል ነቶም በቲ ኢየሱስ ዝገበሮን ዝበሎን ዘድንቑ ወይ እውን ዝመሻኹኑ ዝያዳ ስጉምቲ ኣብ ሕይወቶም ክወስዱ እሞ ንኢየሱስ ኣሰሩ ክሰዕቡ ዝሓትት እዩ።

ሎሚ እምብኣር ኢየሱስ ንዳግማይ ምጽአቱን ናይ ሕጂ ምጽአቱን እዩ ዝነግረና ዘሎ። ዝንገረና ዘሎ “ንቕሑ ኣስተውዕሉ ምዓልቱ ምስኣስ ከም ዝኸውን ስለ ዘይትፈልጡ” ዝብል እዩ። ኢየሱስ ብግርማ ክመጽእ እንከሎ ኣይትደቅሱ ክብል እንከሎ ጨሪሽና ክንድቅስ ኣይንኸእልን ኢና ማለት ኣይኮነን፤ ኣይትደቅሱ ክብል እንከሎ ናይ ነፍሲ ምድቃስ እዩ ዘስምዕ፤ ብመንፈሳውነት ካብ ምድቃስ ክንጥንቀቕ ኣሎና ማለት እዩ። መጀመርያ ኣብ ዓቢ ኃጢአት መንፈሳዊ ሞት ካብ ዘምጽኣልና ክንጥንቀቕ ኣሎና። ድሕሪኡ ሕጉስ ሕይወት ክንመርሕ ምእንቲ ነቕሕና ሓለዋ ነፍስና ክንገብር ኣሎና። ኣብ ቅድሚ ኣምላኽ ከም ዘሎና ፈሊጥና ኩሉ ጊዜ ኣካይዳና ጠባይና ኣዘራርባን

ምስ ርእሰናን ምስ ሰባትን ምስትውዓል የድልየና በዚ ሕይወትና እንተ መራሕና ነቂሕና አሎና ማለት እዩ።

ሎሚ መዓልቱን ሰዓቱን አይትፈልጡን ኢኹም እሞ ንቐሎ ዝብል ቃል መበራበሪ ክኾነና ኢልና እንሰምዖ እዩ። ብብዙሕ መገዲ ክንትርጉሞ ንኸእል ኢና እንተ ኾነ እቲ ቀንዲ ክንሓስበሉ ዘሎና ሎሚ ልደት ክርስቶስ ክነብዕል፣ አምላኽ ኣብ ዝኾነ እሞን ክጽውዓና እንከሎ ተሰናዲና ክንጸንሕ ከም ዘሎና ዘዘኻክር እዩ። ዝበለጸ ነገር ክንገብሮ ዘሎና ከኣ መንግስቲ አምላኽ ኣብ ሕይወትና ብዝያዳ በሪሁ ክርኣ ምእንቲ ኩሉ ጊዜ ክንሰናዶ ይግብአና። እዚ እዩ ናይ እቲ ፈቃር አምላኽ ቃላት እምበር ናይ ሓደ ዘፍርሓና አይኮነን፣ ንሓጎስ ንሰላም ዝዕድም አምላኽ እዩ ዘሎና። ንልደት መድኃኒና ክነብዕል ንሰናዶ አሎና እዚ ጉዕዞና ንአምላኽ ጽን ኢልና እናሰማዕና እንተ ተጎዓዝና ኣብቲ ዘፍቅረና አምላኽን መገዲ ሓጎስ ክሕብረናን ክምጽአና እዩ። ካብ ቃላቱ ዘፍርሕ የብልናን ምኽንያቱ ቃላቱ ቃልት ተስፋ፣ መብጽዓ፣ ቃላት እንሓሎ ዘማልአ፣ ልክዕ ከምቲ ሓቀኛ መንፈስ ልደት እየን።

ኣብ ሓደ ዝንገብር ታሪኽ ባሕረኛታ ወተሃደራ ድሕሪ ነዊሕ ጊዜን ጽንኩር ኩነታትን አሕሊፎም ኣብ ዓዶም ይምለሱ ነሮም። ኩሎም ኣብቲ ወደብ ዝወርዱሉ ምስ በጽሑ ሓዳርምን ደቆምን ፈተውቶምን ብሃንቀውታ ይጽበይዎም ነሮም። ናይ መብዝሕትአም ስድራታት ዝመጹሉ ዕለት ይፈልጡ ስለ ዝነበሩ እንቋዕ ብድኃን መጻእካ ክብሉ ብሃንቀውታት ይጽበይዎም። ሓደ ወተሃደር ግን ወላ ሓደ ካብ ስድርኡ ዝቐበሎ ልዕሊ ኹሉ ብዓልቲ ቤቱ ክትቅበሎ እናተጸበ እንከሎ ሓደ አይተቐበሎን። በዚ ናይ ብሓቂ ተሻቂሉ ገለ ኾይናም አለው እናበለ እናተቐላጠፈ እናተሃወኸ ንገዝኡ ከይዱ ግን ብማዕዶ መብራህቲ ገዝኡ በሪሁ ረአየ፣ ኣብ አፍደገ ኳሕኳ ምስ አበለ ብዓልቲ ቤቱ ክፍት አቢላ ክቡር ብዓል በተይ እጽበየካ ነረ ኢላቶ (I have been waiting for you)፣ ተስፋ ቍርጸት ዝመልአ ብዝመስል ቃላት ክምልሰላ አንስቲ ካልኣት ብጸተይ ግን ኣብ ወደብ መጺአን ብአካል መጺአን ይርእያኦም ይጽበያኦምን ነረን በላ (the other men's wives and girlfriends were watching for them)። ኣብዚ እንርእዮ ፍልልይ ናይ ሓደ ኮፍ ኢሉ ዝጸበን፣ ኣብቲ ቦታ ከይዱ ብዓይኑ እናረአየ ብአካል ዝጸበን እዩ።

ናይ ሎሚ ወንጌል ትምህርቲ ሎሚ ንሕና ኮፍ ኢልና እንጽበ ዘይኮና ነቂሕና ሕልናና አተኩርና እናረአና እናተጠባባቕና እንጽበ ኢና። እቶም ነቂሖም ዝጸበዩ ንርእሶም ተቐጻጺሮም ዝኸእሉ እዮም። እቶም ኮፍ ኢሎም መዓልቲ እትመጽአም ግን ኣብ ካልእ ጉዳዮም ስርሓቶም ቀዳምነት ሂዖም ኣብኡ ተጻሚዶም እንከለዉ መዓልቲ ጎይታ እትመጽአም እያ። ኣባና ክንምለስ ከመይ ኢልና ንጽበ አሎና? ሓንቲ ከይተቐረብና እንከሎና ዲና ንጽበ ዘሎና ወይስ ብጸሎት አሰኒና ሕይወትና ንቕርብ አሎና። ብሓቂ ብምሉእ ምስትውዓልን ኣብ ሓለዋ ነቑሕና ክንጽበ አሎና። ኩሉ ጊዜ ስንድዎት ኮፍ ክንርከብ ክንጸንሕ አሎና።

ኣብዘን ዝመጽአ ሰናብቲ እምብአር ነቑሕና ጽቡቕ ምስንዳው ክንገብር እሞ ንመድኃኒ ኣብ ልብና ኣብ ሓዳርና ኣብ ቍምስናና ኣብ ዓድና ክውለድ ቦታ ነሰናድወሉ። ንሱ ኣብ ዝኾነ እሞን ይምጻእ ቦትኡ አጠጢሕና ንጸበዮ። ልብና ተዓጽእዮ እንከሎ ኣብኡ ክውለድ ከይመጽእ እሞ ከይሓልፍ ንንቃሕ። ክርስቶስ ዝውለዶ ልብን ሕልናን ይሃልወና ሽዑ ጸጋን በረኸትን ሰላምን ፍቕርን ክወርደና እዩ። እሞ ነቂሕና ንመዓልቲ ጎይታ ንጸበያ።

ብሩኽ ዘመነ ምጽኣት ይግበረልና።

አና ንጉሠ ፍሥሓ